

Zaterdag 14 december 1996: wilgen knotten. Verzamelen om 9.30, Kleizuwe 105A in Vreeland. Brood en mok meenemen. Voor soep, koffie en gereedschap wordt gezorgd. Het stond er zo leuk in De Korhaan. De afloop was volgens Roel Huizenga minder leuk.

Roel Huizenga

Wilgen knotten? Nee, dank u!

Een begeleidend schrijven voor onze leden over het nut en noodzakelijkheid van het knotten, de landschappelijke waarde en de fantastische nest- broeden schuilgelegenheid voor vele vogelsoorten, is zeer zeker niet nodig, gezien de deskundigheid van velen in onze vogelwerkgroep en de regelmatige publicaties over dit onderwerp. Daarnaast biedt wilgen knotten de mogelijkheid om een lekkere dag buiten te zijn, je geweldig uit te leven en als tegenprestatie voor de vele mooie vogelbelevissen daadwerkelijk wat terug te doen.

Met de herinnering van voorgaande jaren aan hoe leuk werk het was en de spreuk kennende dat vele handen licht werk maken, besloot ik dit jaar weer te gaan. Door de verhalen die in de familiekring de ronde deden, werd mijn zwager Henk enthousiast en vroeg of hij mee mocht. Deze leuke ervaring zou de aanleiding kunnen zijn voor weer een nieuw lid voor onze werkgroep.

Zaterdag de 14e vroeg op pad, omdat we niet precies wisten waar de Kleizuwe zich bevond. Wie schetst onze verbazing toen wij ons om 9.15 uur meldden, dat wij de eersten waren. Wel waren Edwin en Huib van het Gemeentelijk Landschapsonderhoudsplan Loenen al bezig ladders, gereed-

"Tegenprestatie voor mooie vogelbelevissen"

Tekening: C. v.d. Baan

schap en de verdere attributen op te halen.

Het was nog vroeg, de zon scheen voor het eerst sinds dagen, er dreigde wel een buitje, er was weinig wind en de rest van de club zou weldra in groten getale komen opdagen. De klus van die dag, zo'n dertig welig uitgelopen wilgen, werd met enige schattende blikken in ogen-schouw genomen. Nu, dat varkentje zouden we wel eens even wassen vandaag. In gedachten zag je ze al staan, keurig ge-

schoren en geknipt of ze zo van de kapper vandaan kwamen. Omstreeks half tien het grote moment: koppen tellen. Els met een geïnteresseerde kennis, Jan, Frank, Jan, Edwin, Huib, Henk en Roel waren er. Erik Lam, onder wiens leiding dit uitgevoerd zou worden, zag zich genoodzaakt af te bellen wegens ziekte.

Toch maar begonnen, ondanks de zeer teleurstellende opkomst van onze werkgroep: zegge en schrijven vijf personen.

Over het knotten zelf is niet veel bijzonders te vertellen. We hebben ons kapot gewerkt, zijn halverwege gekomen inclusief de rommel die opgeruimd moest worden.

Een pijnlijk moment was nog wel even dat een aardige mevrouw ons kwam interviewen namens een in de omgeving versijnd streekblad, De Vechtstroom. Bij de vraag hoe groot onze werkgroep was wist ik 'plotseling' geen antwoord te geven. De koffie en tomatensoep, door Edwin en Huib zo voortreffelijk klaar gemaakt op een propaangasstel midden op het toegangspad van het weiland, smaakten heerlijk. Of bij een volgende oproep tot knotten dezelfde mensen van de werkgroep weer van de partij zijn, mag betwijfeld worden. Zo te horen voelden zij zich ook aardig in de steek gelaten. Oh ja, voor ik het vergeet: mijn zwager is toch maar geen lid geworden.